

Cijfers zijn één ding, het echte leven is iets anders. Om ons onderzoek een menselijk gezicht te geven, krijgt u elke dag ook een getuigenis vanuit drie verschillende generaties: een (bijna) 70-jarige, een 50-jarige en een 30-jarige, telkens rond het thema van de dag.

Priesters getuigen over hun leven als bedienaar

Jan Wuyts. Foto Dirk VERTOMMEN

JAN WUYTS • 69 JAAR

“Geen gezwets in mijn preken!”

JAN WUYTS (69), deken van Leuven: Ik schrok echt toen het parochieteam van Sint-Geertrui me voorstelde een boek uit te geven met een selectie van mijn preken, zonder dat ik zelf daar een vinger hoefde voor uit te steken. Ik heb altijd veel zorg besteed aan mijn homilieën en steek er ook veel tijd in. De boodschap doorgeven heb ik altijd belangrijk gevonden. Daarvoor moet je weten wat er gaande is, zowel inzake bijbelwetenschappen als de vragen van mensen vandaag. Kritisch, maar zonder alles overboord te gooien. Mijn motto is altijd geweest: lezen wat er staat; niet wat je graag hebt wat er staat. Gezwets kan niet! De mensen waarderen dat. Ik leid trouwens ook enkele bijbelgroepen, mensen komen er gretig naartoe.

De meeste priesters preken te moraliserend. Mensen die naar de kerk komen zijn rechtgeaard en volwassen, we hoeven hen de les niet te lezen. De eucharistieviering mag geen kader zijn voor sociale en politieke slogans of voor campagnes, maar wel om naar God te luisteren. En de mensen van

daaruit zélf te doen nadenken, hen te bemoedigen en inspiratie te geven voor hun leven. Ik wil hen geen regeltjes of gedragscodes voorschrijven, laat ze het zelf maar uitmaken.

Wat ik na mijn pensioen ga doen? Ik blijft moderator van de priesterraad en supervisor van mensen in opleiding. De bisschop heeft me ook gevraagd om te bemiddelen ingeval van spanningen of problemen. Conflicten oplossen, dat ligt me wel.

En ik zou opnieuw willen gaan zingen. In mijn jonge jaren was ik cantor - voorzanger - in het seminarie en het gregoriaanse repertoire van die tijd ben ik niet vergeten. Omdat ik in Grimbergen ga wonen, zou ik graag lid worden van het beroemde gregoriaanse koor van de abdij. Ik ga in elk geval geen gaten meer vullen als parochiepriester. We reddten het niet meer met dat systeem. Mijn boek met homilieën is een eindpunt.

■ Jan Wuyts, *Wat ons ten diepste beweegt*. (Selectie uit zijn homilieën) 184 blz., 19 euro, uitgeverij P.

PETER DIERCKX • 50 JAAR

“Ook homokoppels krijgen van mij een zegen”

PETER DIERCKX (50), deken van de Kempen: Het priesterbeeld is enorm veranderd, je moet nu een ploegspeler zijn. Diakens, pastoraal werkers, plaatselijke contactpersonen, parochieteams en dekenaal team... Samenwerking is een rijkdom. Maar het is niet simpel, want je moet rekening houden met allerlei gevoeligheden. Vermijden dat bepaalde leken in de parochie baas gaan spelen, bijvoorbeeld. Ik heb persoonlijk moeite met een aantal keuzen die in de Kerk gemaakt worden. Bijvoorbeeld collega's die alleen eucharistie vieren en sacramenten toedienen en de rest aan anderen overlaten. Ook het opnieuw invoeren van de oude Latijnse mis, zoals paus Benedictus XVI zou willen, zie ik niet zitten. Ik heb trouwens nooit Latijn geleerd. Niet dat ik alles wat van Rome komt op voorhand afwijs. Ik ben voor

actieve gehoorzaamheid: ik geef gehoor en kies vervolgens mijn eigen middenweg.

Hoewel slechts een kleine minderheid van de bevolking elke week naar de mis gaat, is het verbazend hoeveel mensen er op de Kerk een beroep doen. Doopsels, communie- en vormselvieringen, huwelijken, ziekenzalving, en natuurlijk begrafenissen... Ik zou dan ook oppassen met te hoge eisen te stellen, zoals sommigen willen. Ik ben voor een open en gastvrije pastoraal. Vandaar dat ook hertrouwde echtgescheidenen hier van harte welkom zijn. Ook homokoppels krijgen van mij een zegen mee als ze dat verlangen. Alles wat de liefde en de samenhang tussen mensen bevordert, moeten we bemoedigen. Mild en meevoelend zijn, zonder de christelijke huwelijksidealiteit te verloochenen.

Peter Dierckx.

Foto Bert DE DEKEN

TIM DE MEY • 31 JAAR

“Ik ben blij met onze paus”

TIM DE MEY (31), OLV-kathedraal Antwerpen: Mijn voornaamste opdracht is het evangelie verkondigen, beleven en vieren. Die drie gaan samen. Elk weekend hebben we wel 2.000 aanwezigen in de kathedraal, daarom investeren we met het parochieteam veel tijd en energie in een goed verzorgde liturgie. Ik ben ook verantwoordelijk voor de groep misdienaars, een 25-tal. Om hen te blijven motiveren is het belangrijk af en toe te bellen, uitstapjes te doen en verjaardagen. Ik ga ook geregeld in scholen mijn verhaal doen tijdens de godsdienstles. Dat vind ik heel boeiend. Jongeren zijn onwetend en misschien ongeïnteresseerd. Mijn ervaring is dat het niet de jongeren zijn die het meest sceptisch staan tegenover godsdienst, maar hun ouders.

De Kerk heeft iets te zeggen aan massa's, zoals de vorige paus graag deed, maar daarnaast is er ook een persoonlijke manier van christen-zijn: mensen persoonlijk aanspreken één voor één. Ervaringen zoals ziekte, een overlijden of zelfmoord in de eigen kring, kunnen een aanleiding zijn, maar de vreugde van het samenzijn net zo goed.

Dat ik soms uitvaartdiensten moet doen voor mensen die niet weten waar ze zijn, is vervelend maar het hoort erbij. De Kerk mag geen verkoper van sacramenten of rituelen zijn

Tim De Mey.

GVA-foto JAN VAN DER PERRE

voor wie er om vraagt, of om mensen een excuus te geven om te feesten. Een minimale kerkbetrokkenheid mogen we toch vragen! Ik voel me niet beknot door het Vaticaan. Integendeel, het feit tot een wereldkerk te behoren vind ik heel stimulerend. Ik voel me er vaak beter thuis dan in de lokale navelstaarderij. Voor mij was paus Johannes Paulus II een belangrijke figuur, maar ik kan me ook goed vinden in Benedictus XVI. Ik ben heel blij met zo'n intelligente paus die onze samenleving kent en naar antwoorden wil zoeken. Ook met de bisschop is er een goede band.